

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

ПРИМЉЕНО: 19.03.2022

14³⁰

ЗА

УПРАВНИ СУД

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
02	013-688/22		-9

02 БР. 013-688/22

На основу Закона о избору народних посланика, Руска странка из Шапца, улица Церска број 17/4, у законом прописаном року подноси следећу

ЖАЛБУ

Против Решења Републичке изборне комисије 02 бр. 013-688/22 од 18.03.2022. године којим се одбија Приговор Руске странке против Решења Републичке изборне комисије 02 бр. 013-688/22 од 16.03.2022. године а којим Решењем се одбија проглашење изборне листе РУСКА СТРАНКА – СЛОБОДАН НИКОЛИЋ, коју је 12.03.2022 године поднела Руска странка за изборе за народне посланике Народне Скупштине Републике Србије расписане за 03.04.2022 године, а које Решење жалилац побија у целости из свих законских разлога, па жалилац

ПРЕДЛАЖЕ

Да Управни суд у спору пуне јурисдикције донесе Одлуку којом се изборној листи подносиоца жалбе утврђује положај политичке странке руске националне мањине и проглашава се изборна листа РУСКА СТРАНКА – СЛОБОДАН НИКОЛИЋ, коју је 12.03.2022 године поднела Руска странка за изборе за народне посланике Народне Скупштине Републике Србије расписане за 03.04.2022 године или да Управни суд, уколико сматра да нису испуњени услови за одлучивање у спору пуне јурисдикције ПОНИШТИ Решење Републичке изборне комисије 02 бр. 013-688/22 од 18.03.2022. године којим се одбија Приговор Руске странке против Решења Републичке изборне комисије 02 бр. 013-688/22 од 16.03.2022. године и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Решењем Републичке изборне комисије 02 бр. 013-688/22 од 16.03.2022. године, одбијен је Предлог Руске странке да јој се утврди положај политичке странке руске националне мањине и да се предата листа прогласи.

Жалилац је у законом предвиђеном року предао приговор на такво решење. Другостепени управни орган је тај приговор одбио. Из образложења другостепене одлуке управног органа се може закључити да је приговор одбијен из два разлога. Прво, према оцени другостепеног органа жалилац није поднео довољан број валидних потписа бирача. Друго, према оцени другостепеног управног органа, жалилац је поднео изборну листу која нема својство мањинске изборне листе.

Оваква одлука Републичке изборне комисије је погрешна и незаконита јер се заснива на погрешној примени материјалног права, на погрешној примени процесног права као и на нетачно и непотпуно утврђеном чињеничном стању.

Образложење нападнуте одлуке је нејасно и непотпуно јер не садржи довољне разлоге.

Разлози другостепеног управног органа говоре о потребном броју потписа и неиспуњавању закључка Републичке изборне комисије од 13.03.2022 године којим

је наложено подносиоцу жалбе да у року од 48 часова од објављивања овог закључка на веб-презентацији Републичке изборне комисије, отклони недостатак Изборне листе који је сметња за њено проглашење, и то тако што ће Републичкој изборној комисији доставити најмање 5.485 недостајућих правно ваљаних изјава бирача који подржавају Изборну листу, оверених најкасније 13. марта 2022. године, са списком тих бирача у електронској форми, на обрасцима НПРС-3/22, односно НПРС-4/22.

Приликом разматрања питања недостајућег броја правно ваљаних изјава бирача потребних за проглашење Изборне листе, а узевши у обзир то да је подносилац Изборне листе поднео предлог да се Изборној листи утврди положај изборне листе националне мањине, Републичка изборна комисија је, као претходно питање, констатовала да је Руска странка, под редним бројем 94. у Изводу из Регистра политичких странака регистрована као политичка странка руске националне мањине, али је закључила да из поднете изборне листе, у смислу члана 138. Закона о избору народних посланика, проистиче околност која несумњиво указује на намеру да се предлогом за стицање мањинског статуса изигра закон, односно сврха признавања мањинског статуса. Наиме, провером у Посебном бирачком списку националних мањина, који на основу члана 3. став 1. и члана 48. став 1. Закона о националним саветима националних мањина („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 20/14 - УС, 55/14 и 47/18) води Министарство за људска и мањинска права и друштвени дијалог, утврђено је да је само пет од 16 кандидата за народне посланике уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину (кандидати под ред. бр. 1, 5, 6, 15. и 16).

У вези са наведеним, констатовано је да је чланом 137. став 1. Закона о избору народних посланика прописано да се изборном листом националне мањине у смислу овог закона сматра она изборна листа за коју је Републичка изборна комисија утврдила да је основни циљ њеног подношења представљање и заступање интереса националне мањине, као и заштита и побољшање права припадника националне мањине, у складу са међународним правним стандардима, док је чланом 138. истог закона прописана забрана да се изигра закон, односно основ да Републичка изборна комисија одбије предлог да се одређеној изборној листи утврди да има положај изборне листе националне мањине ако је носилац листе или кандидат за народног посланика на тој изборној листи лице за које је општепознато да је члан друге политичке странке која није политичка странка националне мањине или ако се утврде друге околности које несумњиво указују на намеру да се изигра закон.

Републичка изборна комисија је закључила да из поднете изборне листе не проистиче да је циљ њеног подношења представљање и заступање интереса руске националне мањине, као и заштита и побољшање права припадника те националне мањине у Републици Србији, већ да из чињенице да више од две трећине предложених кандидата за народне посланике није уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину недвосмислено проистиче околност да се предлогом за мањински статус Изборне листе жели изиграти закон, односно сврха у коју се националним мањинама омогућава кандидовање и учешће на изборима под привилегованим условима.

Овакво образложење Републичке изборне комисије није јасно и правно одрживо из следећих разлога :

Уколико Републичка изборна комисија сматра да има дискреционо овлашћење да некој листи утврди положај политичке странке националне мањине а да некој другој листи исто ускрати тада тако треба и да образложи у Решењу којим се Предлог овлашћеног предлагача усваја или одбија. У нападнутом Решењу нема чак ни тога него се доносилац првостепеног управног решења позива на околност коју закони Републике Србије уопште не помињу а то је да више од две трећине предложених

кандидата за народне посланике није уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину. Какве везе ова околност уопште има са утврђивањем статуса мањинске странке подносиоца приговора? То се из образложења нападнутог решења не види као што се не види ни правна веза између ове околности и овлашћења управног органа да донесе негативно решења са позивом на ову околност.

Жалилац посебно напомиње да је Републичкој изборној комисији доставио Статут политичке странке као и Програм политичке странке, из којих докумената се јасно види за које се политичке вредности Руска странка залаже и из којих се јасно види да је у питању политичка организација која има политички циљ да заштити права и на праву засноване интересе руске националне мањине у Србији.

Доказ : Статут и Програм у списима предмета у Републичкој изборној комисији

Уколико је подносилац листе политичка организација која штити права и на праву засноване интересе руске националне мањине у Србији утолико је и изборна листа коју поднесе таква организација такође у функцији заштите истих вредности. Не разумемо образложење управних органа према којем они не споре да је Руска странка аутентични представник руске националне мањине у Србији али споре да је изборна листа коју таква странка подноси аутентична листа руске националне мањине? Сматрамо да је ово питање веома важно и да Управни суд у образложењу пресуде треба посебно и невезано за питање броја потписа бирача јасно да пружи одговор на ово питање а питање гласи да ли Републичка изборна комисија има законско овлашћење да дискреционо процењује да ли листа коју је поднела странка националне мањине има карактер листе националне мањине?

Нама се чини да је игра појмова (мањински подносилац листе – мањинска изборна листа) и смишљена да би се РИК-у дала моћ коју он не треба да има а то је моћ да дискреционо и суверено одлучује ко може да иде на изборе као представник неке националне мањине а ко не може. Противи се елементарној логици образложење према коме подносилац листе несумњиво јесте заступник руске националне мањине али листа коју је он утврдио несумњиво неће представљати ту исту мањину?

Молимо Суд да узме у обзир чињеницу да је жалилац Републичкој изборној комисији доставио и доказ у прилог својим тврдњама који није ни био у обавези да достави уз Предлог а то је Мишљење Националног савета руске националне мањине, из кога се јасно види да за Национални савет свих руса у Србији није спорно да је Руска странка управо заштитник њиховог политичког интереса као и права и на праву заснованих интереса руске националне мањине у Србији. За њих то није спорно али за Републичку изборну комисију то није важно јер сматра да све то није битно јер управо она има дискреционо овлашћење да некога прогласи за мањинску листу а да у исто време у идентичном случају другога одбије од Предлога да му се утврди статус мањинске листе. Овакво понашање Републичке изборне комисије представља повреду права на једнаку правну заштиту предвиђеног Уставом Републике Србије.

Доказ : Мишљење Националног савета руске националне мањине у списима РИК

Као доказ да је подносиоцу приговора нападнутом одлуком повређено право на једнаку правну заштиту напомињемо да је у читавом низу случајева истом утврђен положај мањинске странке на републичким и локалним изборима у много градова и општина у Србији и то у претходном изборном циклусу за изборе који су одржани 21.06.2020. године. Овога пута достављамо суду и доказе о овој чињеници.

Доказ :

1. Решење ГИК Крагујевац

2. Решење ГИК Нови Сад
3. Решење ГИК Ниш
4. Решење ГИК Суботица
5. Решење ГИК Шабац
6. Решење ИКГО Медијана
7. Решење ИКГО Палилула
8. Решење ИКГО Пантелеј
9. Решење ИКГО Црвени Крст
10. правоснажна пресуда Управног Суда

Такође, напомињемо да смо као мањинска странка учествовали и на изборима 2014. и 2016. године о чему такође достављамо доказе.

Доказ : документација која се односи на изборе 2014 и 2016 године

Из садржине законских одредби које регулишу признавање статуса странака националних мањина јасно се, логичким и граматичким тумачењем правне норме, може извести закључак да се у овој ствари не ради о дискреционој оцени изборних комисија већ се ради о везаности изборне комисије за материјално право које предвиђа да није изборна комисија та која одређује да ли је нека листа мањинска или не већ је изборна комисија орган који само потврђује да је листа мањинска увек када има довољно доказа који говоре о томе а које законодавац предвиђа и одређује. Сматрамо да у овој правној ствари има више него довољно доказа у прилог тези да је у питању изборна листа националне мањине а да не постоји нити један доказ који говори супротно. Једина околност коју РИК износи је околност да један број кандидата на листи није уписан у посебан бирачки списак мањина а то закон нигде на наводи као мерило за утврђивање мањинског статуса изборној листи.

Орган управног рада не може неким околностима давати правно релевантан значај а друге околности које по закону јесу релевантне игнорисати. У овом случају управни орган је дао прворазредни значај околности коју закони не предвиђају а то је околност да више од две трећине предложених кандидата за народне посланике није уписано у Посебан бирачки списак за руску националну мањину док је потпуно игнорисао околност да је подносилац листе регистрован као мањинска странка, да је доставио више него довољан број доказа да је мањинска странка као и да је у неколико изборних циклуса у блиској прошлости већ учествовао у изборном процесу као странка Руске националне мањине и то како на националним тако и на локалним нивоима. Ако ове околности нису биле довољне управном органу тада је овде реч о потпуно произвољној одлуци и дискреционом праву управног органа што према нашем тумачењу права овде није случај јер смисао законских прописа није да изборним комисијама да неограничено дискреционо право већ да онемогући злоупотребу права.

У вези са овим, изборна комисија је УВЕК и без изузетка дужна да потврди да је нека листа мањинска онда када су јој презентовани докази о мањинском карактеру неке странке која је подносилац листе. У оваквим ситуацијама, изборне комисије немају право да одлуче супротно. Дакле, у конкретном правном случају управни орган није имао дискреционо овлашћење а донео је нападнуто решење као да поседује дискреционо овлашћење да процењује ко је мањинска листа а ко не.

И на крају, када је реч о закључку Републичке изборне комисије од 13.03.2022 године којим је наложено подносиоцу приговора да у року од 48 часова од објављивања овог закључка на веб-презентацији Републичке изборне комисије, отклони недостатак Изборне листе који је сметња за њено проглашење, и то тако што ће Републичкој изборној комисији доставити најмање 5.485 недостајућих правно ваљаних изјава бирача који подржавају Изборну листу, оверених најкасније

13. марта 2022. године, са списком тих бирача у електронској форми, на обрасцима НПРС-3/22, односно НПРС-4/22, није јасно како управни орган може да захтева од подносиоца листе да достави оверене потписе бирача ретроактивно односно уназад? Који је смисао рока од 48 сати уколико управни орган захтева потписе који су већ скупљени у прошлости? Сматрамо да овакво тумачење правне норме није исправно већ да правну норму треба тумачити у корист подносиоца приговора јер он није могао да искористи рок од 48 часова да се врати у прошлост и да РИК-у достави потписе бирача који су оверени пре момента доношења закључка на коме се темељи нападнуто решење.

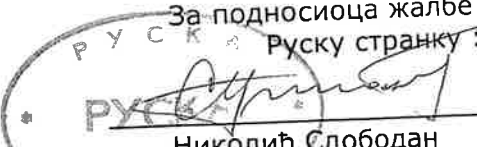
Посебно напомињемо да управни орган у образложењима констатује да је подносилац листе доставио у папиру 5129 изјава бирача односно у ексел бази 5129 изјава бирача. Управни орган није подносиоцу листе вратио разлику од 168 изјава бирача које су у моменту подношења, како сада основано сумњамо, биле потпуно исправне.

Такође, на трећој страни првостепене управне одлуке се говори о 46 накнадно достављених потписа. Управни орган је 9 прогласио неважећим а потом је навео да је од 27 потписа неважеће. У овој рачуници се негде губи 10 потписа па образложење није довољно јасно.

Решењем РИК-а се констатује да је у законом предвиђеном року тј. 15. марта 2022. године у 22.47.41 од стране заступника подносиоца изборне листе достављено нових 626 изјава бирача од чега су 617 налазе у табели тј. Списки на прописаном обрасцу а само је 46 изјава прихваћених као правно ваљане из разлога што је остатак изјава оверен са датумом 14.март 2022. године и 15 март. 2022 године што јесте у законском року од 48 часова који су остављени подносиоцу листе за допуну недостатака.

Такође се може из материјала предатом РИК-у, тј. Изјава бирача који подржавају изборну листу, утврдити да је РИК у многу случајева пренебрегао постојање члана 72 став 4 Закона о избору народних посланика да *Оверена изјава бирача да подржава изборну листу пуноважна је и када су учињене омашке приликом попуњавања обрасца изјаве ако се са сигурношћу може утврдити којој изборној листи је дата подршка и да је изјаву оверио надлежни орган*.

Овакво мањкаво образложење нападнутог Решења вређа елементарну правну логику, па стога жалилац предлаже Суду да узме у обзир напред наведене аргументе ове жалбе и донесе одлуку како је подносилац жалбе предложио.

За подносиоца жалбе
Руску странку:

Николић Слободан